

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 4 Pv 84/18/1105-10
EEČ: 2-12-291-2018

Bratislava V 31.05.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 1109/14 XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.02.2018 v čase približne o 01:19 hodine v Bratislave na Budatínskej ulici číslo 16 v garzónke na 7. poschodí bytového domu sa vyhrážal svojej matke, osemdesiatjedenročnej XXXXX tým, že chytí nožik a že ju zabije, že ju vyhodí z balkóna, že jej podpáli byt a taktiež, že ju zaškrtní, pričom sa svojimi rukami približoval k jej tvári, čím u poškodenej XXXXX, narodenej XXXXX, trvalé bytom XXXXX 16, XXXXX vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, tým, že svoje vyhrážky uskutoční

Okresnému úradu v Bratislave, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova č. 46, 832 05 XXXXX 3

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa zákona č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ z Obvodného oddelenia PZ Petržalka – juh Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V uznesením sp. zn. ORP-226/PJ-BV-2018 zo dňa 20.02.2018 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Dňa 29.05.2018 predložil poverený príslušník PZ tunajšej prokuratúre spisový materiál sp. zn. ORP-226/PJ-BV-2018 spolu s návrhom na postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som dospel k záveru, že predložený návrh povereného príslušníka PZ na postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku je dôvodný, lebo obvinený XXXXX sa síce dopustil konania, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, ale toto konanie nenapĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a ani iného trestného činu.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 alebo nebezpečného prenasledovania podľa § 360a rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatel'om žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto s sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha taký čin na chránenej osobe.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 2 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený XXXXX počas svojho výsluchu spáchanie skutku uvedeného vo výrokovvej časti uznesenia o vznesení obvinenia priznal s dodatkom, že sa to asi stalo tak, ako je v uznesení uvedené, pretože jeho matka by neklamala. Obvinený uviedol, že si z rozhovoru s matkou nič nepamätá, a to z dôvodu, že bol opitý.

Poškodená XXXXX počas svojho výsluchu vykonaného za prítomnosti psychológa – XXXXX, uviedla, že jej syn – obvinený ju v deň skutku viackrát navštívil v jej byte s tým, že pri každej návšteve bol pod väčší vplyvom alkoholu. Z dôvodu, že obvinený bol veľmi opitý a ležal na zemi zavolať polícia s tým, aby ho niekam zobrali. Poškodená ďalej uviedla, že obvinený nebol agresívny a nemala z neho strach, lebo v dôsledku opitosti nevládal ani dvihnúť ruku. Poškodená počas výsluchu nevedela uviesť, čo jej obvinený v deň skutku hovoril, keďže bol taký opitý, že nevedel rozprávať a rovnako konštatovala, že si nemyslí, že by sa jej obvinený vyhrážal.

XXXXX, ktorá sa ako psychológ zúčastnila výsluchu poškodenej v predloženom odbornom vyjadrení uviedla, že poškodená XXXXX mala zníženú ochotu spolupracovať, počas výsluchu javila známky zvýšenej hostility s predpokladom prítomnosti fabulácii. XXXXX zároveň uviedla, že vzhľadom na vek poškodenej a čas výsluchu (v nočných hodinách dňa 20.02.2018) bola u menovanej prítomná výrazne znížená kognitívna kapacita a jej výpoveď sa nemôže považovať za dôveryhodnú.

Z úradného záznamu povereného príslušníka PZ ppor. XXXXX vyplynulo, že telefonicky kontaktoval údajnú svedkyňu konfliktu medzi obvineným a poškodenou XXXXX, ktorá uviedla, že v deň skutku sa nachádzala v byte poškodenej, a to aj v čase, keď bol v byte prítomný aj obvinený. Ku osobe obvineného uviedla, že sa voči poškodenej síce správal vulgárne, ale nebola svedkom toho, že by sa obvinený správal násilne. Rovnako poukázala aj na to, že obvinený bol pod vplyvom alkoholu a nevedel poriadne stáť ani rozprávať.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov, ktoré boli vykonané po vznesení obvinenia, som dospel k záveru, že oproti času, kedy bolo pristúpené k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia XXXXX došlo k zmene dôkaznej situácie. Obvinený vo svojom výsluchu po vznesení obvinenia formálne priznal spáchanie skutku v rozsahu uvedenom v skutkovej vete predmetného uznesenia, a to napriek tomu, že si v dôsledku nadmerného požitia alkoholických nápojov v čase pred skutkom nevedel spomenúť na to, ako prebiehal. Obvinený podľa svojej výpovede skutok priznal len z toho dôvodu, že jeho matka – poškodená nemala dôvod niečo si vo vzťahu ku jeho osobe vymyslieť, a teda jeho priznanie nebolo založené na jeho vedomosti, ale len na domnienke správnosti vyjadrení poškodenej.

Samotná poškodená počas svojho výsluchu vypovedala rozporuplne, keď na jednej strane najprv uviedla, že obvinený sa jej vyhrážal, že ju vyhodí a následne uviedla, že bol taký opitý, že nevládal ani rozprávať. Poškodená vo svojej výpovedi zároveň konštatovala, že obvinený nebol voči nej agresívny, z jeho konania nepociťovala strach a políciu zavolała len preto, aby ho odvieďli na protialkoholické liečenie, kde by mu mohli pomôcť oddýchnuť si od pálenky. Výpoveď poškodenej bola v priebehu prípravného konania spochybnená aj odborným vyjadrením psychológa, ktorý bol prítomný pri výsluchu poškodenej a ktorý v predložennom odbornom vyjadrení konštatoval, že poškodená ma sklony k fabulácii a jej výpoveď nie je možné považovať za dôveryhodnú. Z uvedeného dôvodu je možné s vysokou mierou pravdepodobnosti predpokladať, že poškodená rovnakým spôsobom vnímala a popísala aj udalosti, ktoré boli v čase spáchania skutku jedným z rozhodujúcich podkladov, na základe ktorých došlo k vzneseniu obvinenia XXXXX, pričom obvinený priznal spáchanie skutku len na základe jeho presvedčenia o pravdivosti proklamácií poškodenej – jeho matky. Skutočnosť, že obvinený v čase skutku voči poškodenej nevystupoval okrem vulgárnych verbálnych invektív žiadnym násilným spôsobom potvrdila aj XXXXX, ktorá bola v čase skutku v byte poškodenej a bola priamou svedkyňou verbálneho konfliktu medzi obvineným a poškodenu.

Poverený príslušník PZ zistil, že obvinený nemá v súčasnosti uložené obmedzujúce opatrenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné konštatovať, že konaním obvineného XXXXX, popísaným vyššie, nebola naplnená skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania, nakoľko vyhrážky a nadávky obvineného nevzbudili u poškodenej XXXXX dôvodnú obavu o jej život a zdravie, o čom svedčí aj okolnosť, že poškodená vo svojom výsluchu po vznesení obvinenia jej synovi XXXXX uviedla, že políciu privolała len z dôvodu, že obvinený ležal u nej v byte na zemi a ona chcela, aby ho policajti odvieďli na protialkoholické liečenie. Napriek tejto skutočnosti je potrebné konštatovať, že obvinený sa svojimi vulgárnymi nadávkami

a vyhrážkami na adresu poškodenej dopustil konania, ktoré je v rozpore so zaužívanými princípmi slušného občianskeho spolunažívania, a z uvedeného dôvodu by jeho konanie mohlo napĺňať znaky priestupku podľa osobitného zákona.

Podľa výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania stíhané konanie obvineného nenaplnilo ani znaky skutkovej podstaty iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Vzhľadom na skutočnosť, že výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunaživanu v zmysle ustanovenia § 49 odsek 1 písmeno d) zákona číslo 372/1990 Zb., bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je konštatované vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Pilár
prokurátor